

Skarżący podnosi zarzut ewentualny, że naruszone zostały art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽³⁾ i art. 5 ust. 2 lit. c) rozporządzenia nr 729/70 ⁽⁴⁾ w ten sposób, że zostały one nieprawidłowo zastosowane w zaskarżonej decyzji, ponieważ Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

Skarżący podnosi kolejny zarzut ewentualny, że naruszona została zasada proporcjonalności w ten sposób, że zastosowana została korekta w wysokości pełnej kwoty, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

W końcu skarżący podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia, ponieważ korekta w wysokości pełnej kwoty została zastosowana bez uzasadnienia i wbrew stwierdzeniom organu arbitrażowego, chociaż te środki finansowe EFOGR — co jest bezsporne — zostały wykorzystane przez Niderlandy prawidłowo w tym znaczeniu, że Wspólnota nie poniosła żadnej szkody finansowej w wyniku procedury przeprowadzonej przez Niderlandy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2603/1999 z dnia 9 grudnia 1999 r. ustanawiające zasady przekazywania wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 36, str. 26).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160, str. 80).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, str. 103).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 729/70 z dnia 21 kwietnia 1970 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 94, str. 13).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Sanpaolo Imi przeciwko Komisji

(Sprawa T-37/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/109)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Banca Intesa Banca Commerciale italiana przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/110)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — Capitalia, dawniej Banca di Roma, przeciwko Komisji

(Sprawa T-40/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/111)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lutego 2007 r. — MCC przeciwko Komisji

(Sprawa T-41/02) ⁽¹⁾

(2007/C 82/112)

Język postępowania: włoski

Prezes czwartej izby w składzie powiększonym zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 4.5.2002.